

# Vukman: Lakoæa etiketiranja

Autor Administrator

Nepodno&scaron;ljiva lakoæa etiketiranja Zoran Vukman, Hrvatsko Slovo, 23. 5.2008. Da bi uveli minimum kulture u politièku javnu komunikaciju u Hrvatskoj, pravna država bi trebala djelovati tako da omoguæi svakom graðaninu da se za&scaron;titi od nimalo bezazlenih politièkih etiketa i difamacija, a to znaèi da onaj tko vas bez argumenta i dokaza, iz gole zloæe, samo da vas ocni, nazove fa&scaron;istom, da za takvo &scaron;to i odgovara. Jer u kulturnom i demokratskom svijetu takav žig može uni&scaron;titi neèiji život i karijeru, a da je èovjek posve nedužan, &scaron;tovi&scaron;e, da nema nikakvih profa&scaron;istièkih uvjerenja i sentimenata.

..... Svaki totalitarizam poèinje iz potrebe da se drugima sudi i da se drugima upravlja Kad jednom pristojnom i kulturnom graðaninu Francuske, Italije, Njemaèke i drugih zapadno-europskih uljuðenih i ureðenih zemalja kažete da je netko &bdquo;profa&scaron;istièki ili &bdquo;pronacistièki&scaron; nastrojen, onda on toèno zna &scaron;to se pod tim pojmovima podrazumijeva, o kakvom je politièki ekstremnom pona&scaron;anju i kakvim pogledima rijeè. U demokratski odgojenim dru&scaron;tvima, mentalitet politièke korektnosti vodi raèuna o argumentima i preciznosti uporabe politièki osjetljivih pojmova. U pseudodemokratskim, politièki nezrelim dru&scaron;tvima kakvo je na&scaron;e, takvi pojmovi služe za najgrublju manipulaciju, etiketiranje i žigosanje nedužnih ljudi. Postaju ideolo&scaron;ka po&scaron;tapalica u arsenalu ekstremne ljevice za obraèun s neistomi-&scaron;ljenicima, jer znaju da takve etikete èovjeka posve difamiraju na Zapadu, gdje ljudi ne mogu razumjeti sve ovda&scaron;nje balkan&scaron;tine i smicalice. Istina, etiketira se i u kulturnim dru&scaron;tvima, ali u takvim sredinama postoji moguænost da se èovjek moralno i pravno obrani i za&scaron;titi, i da dokaže da je neèija argumentacija zla naka-na i podvala. Pokazalo se to u Stuttgartu gdje je hrvatski odvjetnik pravnim putem i argumentima oborio laži da su Thompsonove pjesme profa&scaron;istièke. Ono &scaron;to je u Njemaèkoj moguæe kad se poduzme energièna akcija, u Hrvatskoj nije moguæe ni u kakvoj kombinaciji jer ovdje odlueuje samo i iskljuèivo politièka zlo(volja), a mediji su samo njezin odraz. Da bi uveli minimum kulture u politièku javnu komunikaciju u Hrvatskoj, pravna država bi trebala djelovati tako da omoguæi svakom graðaninu da se za&scaron;titi od nimalo bezazlenih politièkih etiketa i difamacija, a to znaèi da onaj tko vas bez argumenta i dokaza, iz gole zloæe, samo da vas ocni, nazove fa&scaron;istom, da za takvo &scaron;to i odgovara. Jer u kulturnom i demokratskom svijetu takav žig može uni&scaron;titi neèiji život i karijeru, a da je èovjek posve nedužan, &scaron;tovi&scaron;e, da nema nikakvih profa&scaron;istièkih uvjerenja i sentimenata. Staljinistièka ljevica u Hrvatskoj ima svoj podmladak koji je nastavio difimirati ljude u maniri Udbe. Koliko je života u Hrvatskoj upropa&scaron;teno od 1945. i 1972. zbog takvih etiketa? Nema dana a da se sa stranica tiskovina i internetskih portala ne love &bdquo;fa&scaron;istièke" vje&scaron;tice, a pridjevi &bdquo;fa&scaron;istièki", &bdquo;profa&scaron;istièki&scaron;" i &bdquo;nacistièki" koriste se u nepod-no&scaron;ljivoj lakoæi etiketiranja. Kad neki stranac želi konzultirati na&scaron;e medije, takve epitete shvatit æe doslovno i ozbiljno. Vjerovat æe da se uporabljaju u odnosu na konkretan sadržaj, a ne kao izraz zloæe i želje da se drugoga diskreditira, bez ikakvih argumenata. Na jednom poznatom internetskom portalu stalni komentator se obru&scaron;io na zastu-pnike HDZ-a i SDP-a u Hrvatskom Saboru jer su zakljuèili kako hrvatski jezik treba za&scaron;titi od provale anglizama. Zapanjujuæe je da je takvu nakanu nazvao &bdquo;jeziènim fa&scaron;izmom&scaron;". To je samo jedan od slikovitijih i apsurdnijih primjera stila odreðenih komentatora koji fa&scaron;izam vide svugdje, a posebno tamo gdje ga nema. Benigni, iako politièki nespretni, urednièki naputak Domagoja Buriæa na HTV-u za emisiju &bdquo;30 u hladu&scaron;, jedan je književnik nazvao &bdquo;nacifikacijom&scaron;! ? Bilo bi sulu-do, da nije ciljano zloèesto, u stilu arbitra koji iznad dru&scaron;tva i iznad dogaðaja osuðuje i presuðuje, u svojoj demonstraciji ideolo&scaron;ke moæi! Politièki egzorizam postaje represivan kad vidi ðavla tamo i gdje ga nema. Vidjeti u svemu i svugdje potencijalni fa&scaron;izam, znaèi imati ne&scaron;to od tog optereæenja u samom sebi. Svaki totalitarizam poèinje iz potrebe da se drugima sudi i da se drugima upravlja, u zaèetku svake totalitarne svijesti je gola volja za moæ. Upravo je to problem s mentalitetom koji je zavladao: dru&scaron;tvena i medijska moæ da se ljudima sudi, da se odlueuje o tuðim sudbinama, da se lakonski i zlobno etiketira i progoni etiketama koje nisu nimalo bezazlene. Kolega Dujmoviæ je napisao gorku istinu: da je 1945. Buriæa bi strijeljali, da je 1972. hapsili bi ga, a da je 2000. dobio bi otkaz. O ovom potonjem iz osobnog isku-stva može posvjedoèiti autor ove kolumne. Doživio je bolj&scaron;evièke peticije i progone kolega po sliènom scenariju, koji su rezultirali izvanrednim otkazom u vrijeme raèanovsko-mesiæevske iluminacije Hrvatske koja nas je dovela do toga da smo postali divlja banana-država i balkanska kasaba u kojoj haraèe urbani kauboji i manekenke, pljaèka&scaron;i, dileri i svodnici, u u kojoj ni&scaron;ta nije ostalo nego turbo-folk pseudodemokracija.